

[Albrechtsen]

ges på en kontrolleret måde. Det er det frygtelige ved binærvåbnene, og vi kommer ikke uden om, at det er Frankrig og USA, som har udviklet og igangsat produktionen af netop denne type særlig farlige kemiske våben. Så vidt den side af sagen, og det synes jeg de borgerlige ordførere burde lægge sig på sinde, når man diskuterer spørgsmål om ensidighed i denne sag.

Jeg vil gerne endnu en gang sige tak til hr. Stinus og tilslutte mig, hvad hr. Stinus sagde om, at dette forslag kan danne et nyttigt udgangspunkt for, at der nu skal til at ske noget konkret i denne sag.

I den forbindelse hæftede jeg mig ved to ting i den socialdemokratiske holdning. For det første, at socialdemokratiet kræver, at der nu sker en opblødning fra regeringens side. Jeg vil godt spørge forsvarsministeren, om der vil ske en sådan opblødning. Vi har ikke kunnet få at vide indtil nu, hvor langt regeringen vil gå med hensyn til at få vedtaget konkrete dele af dette her forslag. Vi må fortolke det sådan, at regeringen er modstander af forslaget i dets helhed, og hvis det er tilfældet, kommer der ikke nogen opblødning. Og så træder den anden del af det socialdemokratiske standpunkt i kraft, nemlig den del, der går ud på, at så vil socialdemokratiet medvirke til, at de ting, der er flertal for i dette forslag, også bliver gennemført.

Nu er der gået så lang tid, og forslaget har været behandlet så længe. Lad os så se at få afklaret, hvor det flertal ligger, således at vi kan få vedtaget de dele, som der rent faktisk er flertal for. For at komme i gang med den proces håber jeg at forsvarsministeren i det mindste vil gøre os den tjeneste at besvare det spørgsmål, om der vil ske en opblødning fra regeringens side, så vi ad den vej kan få et bredt flertal for det, der kan komme igennem af forslaget. Ellers må vi vælge den anden fremgangsmåde, som socialdemokratiet opridsede, nemlig at flertallet sætter sig ned og bliver enige om, hvad der skal gennemføres her og nu. Jeg synes, at det ville være helt urimeligt, hvis forslaget skulle ligge i endnu en hel samling, uden at sagen bliver afklaret. Derfor vil jeg godt opfordre alle til at medvirke til, at vi nu hurtigt får det afklaret. Det var jo også det, man efterlyste i den socialdemokratiske del af betænkningens bidraget, så jeg glæder mig til at høre forsvarsministerens svar på det spørgsmål.

Jeg vil også bede forsvarsministeren om at forklare, hvad der ligger i begrebet »afskrækelse«, især med hensyn til placeringen på dansk jord af kemiske våben, en mulighed, ministeren jo arbejder med. Det er jo korrekt, som det er fremhævet både i bemærkningerne og også af hr. Thoft, at disse våben ikke må bruges. Danmark har underskrevet Genèveprotokollen fuldt ud, uden forbehold, og det betyder, at disse våben ikke må bruges. Hvis disse våben ankommer til Danmark, eller hvis man i Vesttyskland som følge af en NATO-beslutning, hvori Danmark deltager, bruger disse våben, så har Danmark altså overtrådt sine traktatmæssige forpligtelser.

Jeg har ved andre lejligheder hørt ministeren sige, at det for Danmark er noget helt afgørende at overholde sine internationale forpligtelser. Det er noget, ministre plejer at understrege. Nu siger ministeren også i dag, at man ikke vil tage noget skridt, der er i strid med Danmarks forpligtelse. Derfor vil jeg godt bede ministeren bekræfte, at det aldrig under nogen omstændigheder vil komme på tale, at kemiske våben her i Danmark vil blive anvendt. Det er et helt afgørende spørgsmål: kan ministeren svare ja til det spørgsmål, at kemiske våben vil aldrig med regeringens godkendelse blive anvendt på dansk territorium? Når ministeren har besvaret det spørgsmål, vil jeg stille ministeren et nyt spørgsmål, men det må være afgørende, at ministeren kan svare ja til spørgsmålet, for ellers har ministeren jo direkte sagt, at man planlægger et brud på den traktat, man har underskrevet.

Jeg håber, at vi allerede inden jul kan få afklaret i udvalget, hvad der er flertal for, således at der kan afgives en betænkning, og således at de dele af forslaget, som der er flertal for, hurtigt kan komme til anden behandling, således at det står klart, at der skal ske noget konkret på dette område.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg behøver ikke at gentage de betragtninger, jeg gjorde i det første indlæg, over frygteligheden ved de våben, vi taler om her, og den afsky, som vi alle naturligvis må have i forholdet til disse våbentyper.

Men der er flere, som har været inde på spørgsmålet om den kapacitet, man har måt-